

forstaar jeg ikke den Tale, at de Folk, som ere nødte til at flytte fra Sted til Sted, hvor de kunne finde Arbejde, skulde være saa egoistiske, at de ikke nærrede nogen som helst Samfundsinteresse, at de ikke for deres Kammeraters Skyld skulde ønske, at disse Institutioner vare i en saa god Orden i den vedkommende Kommune som muligt. Den Tale forstaar jeg overhovedet ikke, thi er der nogen, som er interesseret i disse Forhold, saa er det, det hævder jeg, netop disse Mennesker, som man her vil betage Valgretten. Det, man ved denne Bestemmelse gør, er, at man indfører et nyt Stavnsbaand, man tilsigter ved denne Bestemmelse at stavnsbinde disse Mennesker til den Kommune, hvor de nu en Gang ere komne til at bo, uanset, at de maaske andet Sted kunde finde bedre Fortjeneste, bedre Erhverv. Der lyder fra den Side stadig Røster om, at det Tyende, som flytter fra Sted til Sted, ikke har saa megen Interesse i Kommunens Sager. Er det da ikke det bedste Tyende, der netop flytter fra Sted til Sted? Have de Herrer da ikke selv Børn, og naar de ønske, at disse skulle ud i Verden og se sig om, ønske de Herrer vel ikke, at Børnene netop skulle knytte sig til et enkelt Sted i flere Aar. De ønske vel snarere, at Børnene skulle være paa forskellige Steder for at lære forskellige Forhold at kende. Men det er heller ikke Meningen hermed. Meningen er paa Papiret at give Tyendet Valgret, men i Virkeligheden fratager man dem den.

Venstre har aldrig før paa den Maade villet stavnsbinde Folk til deres Kommune, og jeg har ogsaa anført et Eksempel paa, at det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) sammen med mig netop er gaaet i en modsat Retning blot for 3—4 Aar siden. Venstre har en Gang været et frisindet Parti, saa længe de Elementer endnu vare i Partiet, som desværre i sin Tid bleve skilte ud, netop fordi de vare for frisindede. Da var Venstre mere frisindet end nu. Da vilde det have været umuligt at gennemføre et Lovforslag som det, der her er Tale om, med Venstrereformpartiets samlede Stemmer. Men efter at Skilsmis-sen var kommen, efter at Venstrereformpartiet havde opløst de gamle moderate og derefter de frikonservative ikke alene paa Rigsdagen, men ogsaa ude over Landet, er Tonen bleven en anden i Partiet, og dets Handlinger rette sig selvfølgelig heretter, fordi de Folk skulde tækkes, som tilhøre andre Samfundslag end dem, Venstre tidligere har henvendt sig til, og denne

Alliance — i ethvert Tilfælde en Del af de Folk, som staa i denne Alliance — har ikke Interesse for den almindelige Valgret. (Afbrydelse). Det kan være morsomt, maaske grinagtigt. Saaledes ser jeg nu ikke paa det, men det gør muligvis de ærede Medlemmer, som le ad det. Det er dog ganske givet, at en Part af dem, som gennemføre dette Forslag, ønsker ikke den almindelige Valgret gennemført, og det er dem, der have sejret. Det viser Resultatet, der her foreligger. Jeg skal derfor, saa stærkt som det er mig muligt, anbefale ærede Medlemmer at stemme for vort Ændringsforslag under Nr. 1. Det Ændringsforslag, her findes, er Regeringsfor-slaget ordret, som det blev fremsat første Gang 1903 og ogsaa i Aar. Hvis de Herrer stemme derfor, føler jeg mig overbevist om, at de ikke alene ville være i Overensstemmelse med deres egen Fortid, men ogsaa maaske for adskilliges Vedkom-mende endnu den Dag i Dag være i Over-ensstemmelse med sig selv.

Det andet Ændringsforslag, vi have tilladt os at stille, er Ændringsforslaget Nr. 2, om at § 22 maa udgaa. Der er allerede i Dag fra 2 Sider talt saa udførligt mod denne Paragraf, og jeg for mit Vedkommende synes ogsaa stadig, at denne Skattelaas, hvad enten den saa er enkelt eller dobbelt, der findes her, er i saa høj Grad udemokratisk og i saa høj Grad en Indskrænkning af de kommunale Raads Myndighed, navnlig paa Landet, som den er i Øjeblikket, at jeg for mit Vedkom-mende under ingen Omstændigheder kan gaa med dertil. Det er navnlig med Landbo-øjne, jeg ser paa dette Forslag, og jeg tror, at ærede Medlemmer, der læse det, ville indrømme mig, at det er en i allerhøjeste Grad stor Indskrænkning af de kommunale Raads Myndighed i Øje-blikket. Og jeg vil for mit Vedkommende ikke være med til at indskrænke de kom-munale Raads Selvstyre i det Omfang, her foreslaas. Man siger, at Sagen herved kun gaar tilbage til Vælgerne. Ja, hvis det ikke var en overordnet Myndighed, der skulde gribe ind her, hvis det ikke var en overordnet Myndighed, der havde Opløs-ningsret, vilde jeg finde Forslaget ganske naturligt. Jeg vilde for mit Vedkommende hilse det med Glæde, om Sogneraadet paa en eller anden Maade kom til at appellere til Vælgerne. Men at det skal være et kommunalt Landsting, en overordnet Myndighed, der har Opløsningsret overfor Sogneraadet, det er noget, jeg for mit Vedkommende ikke vil have Ansvar for at